

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GEKLUNGEL IN DE JUNGLE

Jeugdtoneel in vier bedrijven

1880
door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2912

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GEKLUNGEL IN DE JUNGLE* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/019
ISBN 978-90-385-09501

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(Onbeperkt aantal spelers)

Gestrande passagiers :

ERIK, piloot
 KATJA, de stewardess
 KAREL, zakenman
 ILSE
 LOTTE, haar nichtje
 MAURICE, marktkramer
 LENA, zijn vrouw
 JOHN, rockmuzikant
 MIEP, gekke Hollandse tiener
 TRUUS, idem
 LOES, idem
 LILLIE, niet al te snugger “undercoveragente”
 MINNIE, idem

Dorpsbewoners :

NAOMI
 MALOU
 KARA
 PATRICE
 SHANTI
 WINNIE
 MALLE
 JANET
 BESSIE
 SARIE
 SOFIE
 MAGALIE
 KIKI

LUITENANT FANNY VAN DE VELDE
 SUSAN
 BEA
 MARIJKE
 BABS

Bantoes :

SESEKO, het Opperhoofd
 LEMBI
 UMBA
 BONGA

N'DELE

Blanke sociale helpers :

FRANK
STEFFI
RUTH
BERT
LEO
PEGGY

Schattenjagers :

DEBBIE
PETRA
LEEN

KORTE INHOUD

Een vliegtuig moet een noodlanding maken midden in het oerwoud van Zuid-Afrika. Het allegaartje van toeristen weten niet waar ze zijn. Later komen ze in contact met de inboorlingen. Er zijn twee stammen die reeds jaren oorlog voeren, er zijn schattenjagers die de schat van Mengawe willen stelen en er zijn wilde beesten en nog van die toestanden. Een reeks van dolle avonturen en spanning staat onze onfortuinlijke reizigers te wachten. Het stuk is echter ook gekruid met humor en dans en zang zijn sterk aanwezig. Het is aan de regie om er al dan niet gebruik van te maken. Er is een opmerkelijk gegeven aan dit stuk: De inboorlingen spreken echt Afrikaans. Het hoeft allemaal niet zo perfect te klinken, als het maar leuk blijft.

EERSTE BEDRIJF

(Vooraleer het doek opengaat, hoort men het geronk van een vliegtuig. Op een scherm ziet men het geprojecteerd. Het kan een dia zijn, of een bewegend beeld. Indien men niet beschikt over deze technische installatie, kan men het geluid weergeven van een vliegtuighall waar men berichten afroept enz. Plots hoort men het onheilspellend gesputter van de motor. Er hapert duidelijk wat aan het toestel. Boven het lawaai van een neerstortende machine, hoort met het geroep en de mededelingen van de hostess en de piloot. Vooral de stemmen van de passagiers klinken paniekerig.)

STEMMEN : Wat is dit voor een lawaai?

Juffrouw? Waarom doet het vliegtuig zo raar?

We gaan toch niet neerstorten zeker?

Stewardess : Wees allemaal rustig. Doe jullie gordels om voor alle veiligheid.

Waarom komen die bomen zo snel op ons af?

Gaan we landen?

(Dan hoort men het gegier van de motoren.)

Laten we bidden. Wees gegroet Maria...

Gaan we te pletter storten?

MAURICE, DOE IETS.

Ik protesteer. Ik dien klacht in bij de luchthaven.

Stewardess : We maken een noodlanding. Gordels vastmaken.

HUUUULP. WE GAAN ER AAAAAAN.

Nou meiden, leuk is anders.

(Hevig gegil en het schurend geluid van het vliegtuig dat een noodlanding maakt)

(Als het doek opengaat, zijn een paar inboorlingen op een paar trommels of andere slaginstrumenten aan het spelen. De anderen zijn verwickeld in een wilde dans terwijl ze zingen of luide kreten slaken. Ze zijn getooid met kralen, korte rokjes enz. We bevinden ons diep in de wildernis bij één van de negerstammen die in het oerwoud leven. Hun taalgebruik moeten wij natuurlijk aanpassen. Daarom brabbelen zij een taaltje met een Zuid-Afrikaans accent. De teksten hebben wij reeds vertaald. Het is nog een kwestie van uitspraak. Op zoek gaan naar mensen die het Zuid-Afrikaans onder de knie hebben, is zeker aangewezen. Op zeker moment wordt de dans onderbroken door het gebrul van een laag bij de grond hangend vliegtuig. Het maakt blijkbaar een noodlanding.)

MALLE : Ai ai ai, 'n grysvogel wat gaan neerstort in die bossie.

WINNIE : Kom, ons moet weg wees. En vlug naar ons hut.

KARA : Ons sal daar skuil vir die groot bees.

(Er volgt een geweldige knal. Het vliegtuig is geland in het bos)

NAOMI : Mama, die groot voël gaan ons opeet.

(Ze verdwijnen gillend en jammerend. Het wordt even stil of er volgt een streep muziek. Dan komen een paar gehavende reizigers op. Het is een allegaartje van westerse toeristen : een rapper, een strenge bedrijfsleider, een koppel marktkramers , Katja, de stewardess en Lotte, een temperamentvol meisje dat geen blad voor de mond neemt en zo wat de hele boel op stelten zet. Ze is vergezeld van Ilse, haar grotere nichtje. Er zijn ook drie Hollandse tienermeiden mee. Het zijn Miep, Truus en Loes)

KATJA : Komaan, geen paniek, we rusten hier even uit. Is iedereen ongedeerd?

KAREL : Hoe lang gaat dit duren? Ik kan mijn secretaresse niet bereiken en ik moet zo snel mogelijk naar San-Francisco. En dit ding werkt niet. Heeft er iemand een gsm?

KATJA : Sorry, maar met een gsm ben je hier niets en wat San-Francisco betreft, ik vrees dat we hier voor morgen nog weg niet zijn.

KAREL : Wat? Dit vliegtuig kan toch nog opstijgen zeker?

KATJA : De piloot kijkt het na en zal zo snel mogelijk verslag uitbrengen.

KAREL : Er is toch radio aan boord?

LOTTE : Ja jongen, jij kunt ook nog al zagen zeg.

KAREL : Mevrouw, wilt U uw dochttertje eens wat manieren leren?

ILSE : Excuseer, maar Lotte is nogal een flapuit. En het is niet mijn dochter, maar mijn nichtje.

MAURICE : Maar man, windt u toch zo niet op. En laat die piloot zijn werk doen.

KAREL : Daar, de boer zal het eens zeggen. Jij hebt misschien niet zo een beroep als ik, jij hebt het gemakkelijker, maar ik moet werken hé vriend.

LENA : (*Vrouw van Maurice. Ze spreken beiden dialect*) Wablieft? Meneer, wij zijn geen boeren. Wij staan op de markt en wij moeten alle dagen om vijf uur op. Ik zou het U eens willen zien doen.

KATJA : Kom, het is niet het moment om ruzie te maken. Ha, daar is Erik, de piloot.

ERIK : (*Op*) Sorry, ik vrees het ergste.

JOHN : (*West-Vlaamse rapper*) Wat wil dat zeggen?

ERIK : Dat ...dat het onmogelijk is om op te stijgen.

JOHN : En ik heb morgen een optreden in Zuid-Afrika.

KATJA : We zijn in Zuid-Afrika.

KAREL : O dat is een opluchting. En waar ergens?

ERIK : We moeten zo wat in het meest zuidelijke gebied van het hele continent zitten.

KATJA : Een ontoegankelijke streek.

TRUUS : (*Een van de drie gicheltrutten. Ze spreken met een sterk Hollands accent.*) Hartstikke leuk hoor. En hoe raken we hier uit?

KATJA : Goeie vraag.

KAREL : Is er geen radiocontact in het vliegtuig?

ERIK : Helaas, alles is uitgevallen, er is geen verbinding meer.

KAREL : Nu nog mooier.

ERIK : Ik heb alles geprobeerd.

KAREL : Probeer dan iets anders.

MAURICE : Allez, een vakantie in het bos hé vrouw?

LENA : Ha ja, we zullen ons hier ook wel amuseren zeker.

(op dit ogenblik arriveren Lillie en Minnie, de twee vrouwelijke “undercoveragenten”. Zij hebben een lange jas aan, een vurige, puntige haardos en dito grote snor)

KATJA : En waar komen jullie vandaan? Je moet bij de groep blijven.

KAREL : Die ontbraken er nog aan.

LILLIE : Ssst, we zijn onderkofferagenten, maar niemand mag dat weten.

MINNIE : *(Moet verschrikkelijk niezen waardoor haar rosse snor afvalt.)* Pardon, ik ben verkouden, maar we hebben de om om om *(niest)* omgeving verkend. *(Plakt gauw snor terug)*

LILLIE : We zoeken uit waar we zitten.

KAREL : Hewel, hier zitten we dus.

MIEP : *(Hollandse)* Kunnen we zo niets leuk doen? Heu, gewoon wandelen. We komen wel ergens uit.

LOES : *(Idem)* Of een leuk spelletje spelen. Haasje over of zo?

KAREL : Haasje over? Willen jullie eens ophouden met die onzin? Haasje over.

MIEP : Of mens erger je niet.

(Ze kijken allemaal veelbetekenend naar Karel.)

LENA : Allez jongen speel eens een liedje op uw viool daar.

JOHN : Dat is wel een gitaar hé madam.

LENA : Dat is gelijk , 't is ook iets met snaren .

KATJA : Dat is nog eens een idee zie.

JOHN : Hewel ja, dat is een goeie repetitie en er is al publiek.

TRUUS : O LEUKIE DEUKIE. Wij doen mee.

MIEP : Hartstikke leuk zeg.

LOES : Ja, wij zijn jouw scheringleders.

TRUSS : Nou, scheringleders Loesje.

MAURICE : Dat lijkt op teringleiders .Ha ha.

KAREL : Haha? Is iedereen hier gek geworden? We zijn daarnet neergestort en meneer gaat een liedje zingen. Vooruit maar, de leute kan hier blijkbaar niet op.

KATJA : Is het niet beter zo? We kunnen er voorlopig toch niets aan doen.

KAREL : Omdat jullie niets willen ondernemen. Waarom zoeken we niet in dit bos niet een uitweg?

LILLIE : Wij helpen jullie hier wel uit hé Minnie?

MINNIE : Heu. *(Niest)* Ja ja.

LENA : Allez jongen, begin er eens aan.

JOHN : O right folks. Hier gaan we.

(De drie meiden zijn al in een euforie)

Het is eigenlijk een rapsong die ik ter plekke ga maken ter ere van één van onze medereizigers.

KAREL : Ik wil het niet horen. *(Gaat nukkig verderop zitten.)*

(John brengt een rapnummer waarop de drie tieners een wilde dans beginnen. Lotte en Lena willen zich niet laten kennen en doen mee.)

JOHN : We vlogen met zijn allen boven de woestijn

Een domme kinkel vroeg me kan jij me zeggen waar we zijn

Ik was juist mijn koekje in mijn koffie aan het soppen

Die kerel had een smoel om stenen op te kloppen

Hij zei ik sta met mijn bedrijf al jaren aan de top

En toen viel een stukje van mijn koekje in mijn kop

Hij bleef maar aan mijn oren lullen

Ik was tevreden dat het vliegtuig plots begon te brullen

Iemand riep wat vliegen we toch laag

We stortten nog te pletter

Maar ik dacht liever nog dan dat gezaag

En die kerel zijn gekwetter

We zijn er goed van af gekomen
 We zijn nog goed geland
 Tussen de takken van de bomen
 Had ik nog mijn koekje in mijn hand
 yééé yééé -yéé

Dan volgt het applaus.)

MAURICE : Tof zeg. Dat is nog eens muziek zie.

JOHN : Thanks. Als je 't maar weet boy.

ERIK : *(Die ondertussen met een kaart bezig was..)* We zitten in een erg ondoordringbaar gebied. Een echt vreemde plek.

(Terwijl ze naar de kaart kijken, verschijnt er op de achtergrond een kleine, donkere inboorling. Het ziet er een verwilderd kind uit met haren die over haar gezicht hangen en ze draagt verscheurde kleren. Ze ziet er vuil uit en kijkt met woeste blik naar het groepje. Dan verdwijnt ze weer.)

KATJA : We zitten volgens mij midden in de wildernis. Zelfs met een kaart geraken we niet ver.

KAREL : Dus, we blijven hier gewoon zitten. Prachtig.

LOTTE : Doe jij dan iets hé grote muil.

ILSE : LOTTE !

KAREL : Dat jong begint op mij zenuwen te werken.

LOTTE : EN JIJ WERKT AL DE HELE TIJD OP MIJN SYSTEEM.

KAREL : *(Neemt Lotte bij de kraag)* Ga jij nu eens je grote mond houden?

LOTTE : LAAT ME GERUST BOSAAP! *(Ze schopt tegen zijn been)*

ILSE : Lotte, nu ben je te ver gegaan. *(Geeft Lotte een pandoering)*

LOTTE : Iedereen is weer tegen mij. Ik ga hier weg en kom niet meer terug. *(Ze loopt het bos in.)*

ILSE : LOTTE! *(loopt haar achterna.)* KOM TERUG. LOTTE. LOTTE.

KATJA : Ze komt wel terug.

ILSE : Maar we zitten hier midden in het oerwoud. Ze zal verdwalen. Doe toch iets!

LILLIE : Wacht, geen paniek. Wij vinden ze wel.

MINNIE : Wij vinden altijd alles en iedereen (*Niest*) terug.

LILLIE : Wij zijn echte speurneuzen.

MAURICE : Verstopte neuzen zeker. (*Hij lacht heel luid en houdt zijn buik vast van het lachen*)

JOHN : Blijf er niet in hé zeg.

MINNIE : (*Neemt Katja ter zijde*) We hebben een geheime opdracht. (*Moet af en toe niezen*)

LILLIE : Maar ssst. Niemand weet dat. Laat ons maar doen.

MINNIE : (*Tot Ilse*)Wees gerust Mevrouw, op één, twee drie hebben wij uw nichtje terug gebracht.

LILLIE : Gebracht.

ILSE : Ik hoop het.

KATJA : We kunnen hier zo niet blijven wachten. We gaan haar zoeken. We verspreiden ons in twee groepen.

KAREL : Eindelijk gaan ze iets doen.

KATJA : Jullie gaan deze kant op. Wij vertrekken langs hier. (*Ze verdeelt hen in twee groepen.*)

(De ene groep bestaat uit John, de drie Hollandse meisjes, Maurice en Lena. Zelf vertrekt Katja met Erik, Ilse en Karel.)

LILLIE : En wij dan?

MAURICE : Jullie waren toch speurneuzen? Laat uw neuzen maar eens speuren. (*Giechelt*)

ERIK : Komaan, laten we geen tijd verliezen. (*Ze verdwijnen.*)

(Lillie en Minnie kijken rond. Plots weerklinkt het akelig gebrul van een leeuw.)

LILLIE : Heb jij daar weer geneusd Minnie?

MINNIE : Genaasd bedoel je? Nee .

LILLIE : Dan... is er nog iemand verkouden..

(Het gebrul herhaalt zich, maar nu vlakbij. Minnie springt in de armen van Lillie, of ze klimmen in een boom of struik. Het zou leuk zijn moesten er een paar stevige boomstammen op het podium staan.)

MINNIE : Oei, die heeft er serieus van. *(Op dit ogenblik moet zij niezen en valt ze op de grond.)*

(Men hoort een verschrikt jankend geluid. De leeuw maakt waarschijnlijk dat hij weg komt.)

LILLIE : Zo, dat hebben we weer goed onder controle gekregen. En nu op zoek naar dat kind, die Lotto.

MINNIE : Lotte.

LILLIE : Hoe?

MINNIE : Lotte, ze heet Lotte en niet Lotto. Tiens, van het schrikken is mijn niezen over.

LILLIE : Goed voor jou en zeker voor mij. Kom, we gaan op zoek. *(Ze verdwijnen.)*

(Dan hoort men achter de coulissen weer het genies van Minnie.)

Wees eens stil. Gelukkig is dit een rustige plek waar geen mens komt.

(Dan hoort men hevig tromgeroffel in de verte. Lotte op. Ze is blijkbaar op de vlucht voor het geroffel)

LOTTE : Oef, ik ben hier terug. Die bende zat me op de hielen, maar ik ben ze kwijt denk ik. Gelukkig hebben ze me niet gezien. Maar waar is iedereen? ILSE? ILSE? Ha nee, ze zijn toch niet weg. HALLO. HALLO. WAAR ZIJN JULIE?... Verdekke, waar zitten ze nu?

(Ze merkt niet dat een donker meisje van haar leeftijd achter haar sluipt. Het is het meisje van daarnet..)

HALLOOOO!

(Verder komt ze niet want de kleine inboorlinge springt op haar en legt haar hand over de mond van Lotte zodat die niet meer kan gillen. In een mum van tijd ligt Lotte op de grond en Kiki, want zo heet het meisje, zit boven op haar. Eventueel zweeft Kiki met een koord of liaan over het podium. Even lost ze haar greep, maar als Lotte weer wil gaan schreeuwen, belet ze haar dat.)

KIKI : Sssst. Nie skreeu nie. *(Ze spreekt met hese, korte klanken.)* Boos stam kom oor die bos. Ons moet wegsloop nou.

(Men hoort inderdaad het tromgeroffel uitsterven.)

LOTTE : Wil jij me eens met rust laten zwart scharminkel. En probeer nog één keer om me op de grond te duwen, dan ga je nog wat meemaken.

KIKI : Ek sal jou nie duw nie. Jy moet saam kom , anders vang die wilde bees jou .

LOTTE : Maar wat zever jij toch allemaal? Wat is dat voor een taal?

KIKI : Dit is Afrikaans. Jy is hier in die Tsitsikamma-woud.Hier is baie moerasse en wilde beeste. Ons moet weg vlug oor die bos. Anders sal die bantoes ons vang en vererg .

LOTTE : Waarom moet mij dat overkomen? Ik zit hier opgeschept met zo een dom ding dat nog niet eens behoorlijk kan praten. Was jij je wel eens? Je stinkt.En dan dat lawaai van die trommels.

KIKI : Volg mij naar hierdie kant.

LOTTE : Ik volg mijn eigen kant wel.

KIKI : Ons gaan suntoe.

LOTTE : Ooooch kind laat me eens gerust met je broebeltaal.

KIKI : Jij bedorwe brokkie. *(komt dreigend op haar af)*

LOTTE : Wat? O ik snap het al Miss Afrika zoekt ruzie? Je kan het krijgen kind.

KIKI : *(Neemt Lotte vast in een knellende greep en sleurt haar mee)* Enige taal wat wit meis kan begryp.

(Als ze weg zijn, verschijnen de Bantoes. Een paar woeste inboorlingen betreden het podium en voeren een wilde oorlogsdans uit. Hun zwarte huid is geverfd en ze zijn uitgedost met allerlei versierselen. Sommigen hebben een trommel bij en begeleiden hen. Ze zien er niet zo lief uit als de eerste groep. Als de dans ten einde is, gaat men zitten en ze nemen een soort schotel en messen bij zich. Men hoort ze al vergenoegd smekken en smakken. an neemt één van hen het woord het is Bonga, een wilde krijger.)

BONGA : Krygsman van Bantoe, ons het vandaag 'n goeie vangs gedaan. Hoofdman sal tevrede wees. Ons sal 'n beloning kry. Bring die spys en drank.

(Nu brengt men onze twee onfortuinlijke Mimmie en Lillie op onder luid gekrijs. Zij moeten plaats nemen op een soort bank die ze meegebracht hebben. Dit kan natuurlijk, ook zonder)

LEMBI : Nou stil wees. Wil die blanke manne nog iets sé?

MINNIE : Allez, ge moet een speech geven.

LILLIE : *(Staat plechtig recht)* Hm, hm, hm,. Beste vrienden, wij danken U voor dit zeer warm onthaal. *(Blijkbaar verstaan de krijgers er niets van en zijn zeer verbaasd.)* Wij zijn zeer verheugd dat wij mogen deelnemen aan uw eefstijn.

MINNIE : Of barbecue.

LILLIE : Of barbecue. Hadden wij dat eerder geweten, dan hadden wij een lekkere fles wijn meegebracht.

N'DELA : Wat sê ulle? Ons wil eet.

BONGA : Ik gezorg voor vele kruid. Smek, smek, smek.

UMBA : Bonga kan lekker kook.

LEMBI : Alles klaar voor groët diner.

MINNIE : AAN TAFEL!

LILLIE : BIKE BIKKE BIK HAP HAP HAP.

UMBA : Ons gaan wilde vark eet.

MINNIE : Hoor je dat Lillie? Ze hebben varkensvlees klaargemaakt.

BONGA : *(Die hen naar voor sleurt en ze op de knieën doet zitten)* Julle is ons kos.

LILLIE : Ik denk dat wij die varkens zijn Minnie.

MINNIE : Ha wij zijn hun barbecue.

(Twee krijgers brengen een grote ketel op en dwingen hen om daar in te stappen. Koeki op met enorm grote lepel. Ze giet water in de ketel terwijl Minnie en Lillie er in staan. Ze dansen nog wat rond de ketel. Als men over deze ketel niet beschikt, kan men hen ook op een soort draagberrie leggen, of ze moeten gaan zitten op een paar houtblokken waarmee men vuur kan maken en eigenlijk kan het ook zonder die attributen.. Dan doet men hen gewoon knielen. Op het ogenblik dat Bonga zijn groot mes in de hoogte steekt, moet Minnie weer niezen. Omdat ze haar hand voor haar gezicht houdt, valt haar grote snor weer af. Terwijl ze zich bukt om hem op te rapen, valt ook haar hoed op de grond, zodat haar lange haren over haar schouders vallen. De krijgers staan verbaasd te kijken. Lillie heeft het begrepen en ontdoet zich ook van deze attributen. Ze stappen uit de ketel of staan gewoon recht. De inboorlingen vallen in aanbidding voor de twee neer. Lillie en Minnie beginnen er pret in te krijgen en paraderen zoals op de catwalk voor de knielende krijgers. Dan weerklinkt een norse stem.. De inboorlingen schrikken. Seseke verschijnt. Het is de indrukwekkende hoofdman die getooid is met veren. Het is een autoritair en heerszuchtig personage..)

SESEKO : Wat gebeur hierso?

BONGA : Dit is twee blanke gode Bwana Hulle is 'n wonder.

SESEKO : Nie 'n wonder nie. Hulle het aangekom met 'n vliegtuig. Hulle kom in ons bossie.

N'DELA : Hulle is bemoeisiek.

SESEKO : Hulle moet wegkom. *(Doet gebaar van keel oversnijden.)*

LILLIE : Die vent staat me niet aan Minnie. Zeg het hem.

MINNIE : Zeg stoorzender , ge komt ons feestje toch niet verpesten he.

LILLIE : Is hij wel geïnviteerd?

MINNIE : Hebt gij wel een uitnodiging kameraad? Pas op he , wij zijn onder....

(Verder geraakt ze niet, want op een teken van Seseke sleuren de twee helpers hen op de grond en doet hen knielen.. Seseke heft zijn mes reeds. Een paar krijgers beginnen te roffelen. Dan weerklinken een paar gewerschoten. Iedereen vlucht weg in paniek)

SESEKO : Vlug, daar kom die blankes met hulle geweer.

(Ze vluchten ijlings weg. Babs, Marijke, Bea en Susan achtervolgen hen even)

FRANK : *(Verschijnt met een paar andere meisjes.. Die slepen de ketel weg.)* Dat was wel op het nippertje moet ik zeggen. *(Hij monstert de twee avonturiers.)* Hmm, dat is jullie vliegtuig dat neergestort is? Vervelende zaak. Jullie zijn hier midden in de wildernis. Waar is de rest van jullie gezelschap?

LILLIE : Dat weten we niet meneer dinges.

FRANK : Frank is de naam en dit zijn Ruth, Peggy en Steffie. Susan, Bea, Marijke en Babs beschermen ons als er wat zou gebeuren. *(Deze laatste hebben inderdaad geweren bij zich)*

MARIJKE : Waarom zijn jullie vermomd?

MINNIE : Wij zijn een duistere zaak op het spoor. We moeten onherkenbaar blijven.

LILLIE : Maar wat doen jullie hier?

RUTH : Wij beheren hier een suikerrietplantage waar de vrouwen van het dorp werken.

MINNIE : Waarvan leven ze dan?

PEGGY : In ruil voor hun werk krijgen ze een goed leven. Er worden huisjes voor hen gebouwd, er is een medische dienst, kortom, ze hebben hier niets te kort.

BEA : Hun mannen helpen hutten bouwen , kappen bomen, jagen en vissen zodat er altijd eten op tafel is. Onder leiding van Leo en Bert kappen de vrouwen het suikerriet.

RUTH : Al vallen er al eens woorden tussen die twee en die groep vrouwen. Maar al tateren ze als eksters, ze werken hard. Ik moet altijd lachen om hun taaltje.

STEFFIE : Ja, Leo en Bert moeten hun mannetje staan , want deze meisjes zijn niet op hun mondje gevallen.

RUTH : Ja, vooral Janet niet. Maar het is leuk om ze bezig te horen.

LILLIE : Allez, 't is hier beter als bij ons.

MINNIE : En ze moeten geen belastingen betalen.

FRANK : (*Lacht*) Nee, absoluut niet. Ze moeten enkel opletten voor de Bantoes. Dat is die gevaarlijke groep waar je daarnet kennis mee gemaakt hebt. Als een vreemdeling hier komt, is die een vogel voor de kat.

STEFFIE : De mensen uit het dorp vrezen deze wrede krijgers. Ze worden vaak aangevallen door deze wilden. Ze willen het woud voor zich alleen.

SUSAN : Gelukkig kunnen wij hen voldoende bescherming bieden met onze geweren

FRANK : En dan zijn er nog de schattenjagers, maar daarover hebben we het later wel.

MINNIE : Schattenjagers?

PEGGY : Er is een grote schat begraven op de bodem van het Tsitsikamma-meer. Dat vertellen de ouden van het dorp. Wij geloven dat het sprookjes zijn, maar er zijn hier een paar schattenjagers aangekomen om die op te graven.

STEFFIE : Het zijn drie keiharde zakenvrouwen , vergezeld door een inboorling.

RUTH : Ze proberen de Bantoes voor hen te winnen door hen te beloven dat ze het hele gebied krijgen als ze hen helpen.

FRANK : Maar de mensen van het dorp zitten hen in de weg.

RUTH : En wij ook natuurlijk.

FRANK : Vreemdelingen zoals jullie zijn hier dus zeker niet welkom.

MARIJKE : En wat die wilde dieren betreft, dit is de enige plek waar ze niet veel komen.

BABS : Af en toe gebeurt er wel eens een ongeluk en worden er mensen aangevallen en verscheurd. Dan vinden we hun botten in deze wildernis. En soms komen er wormen uit.

ALLEN : BABS!

BABS : Het kan jullie ook overkomen als jullie hier weggaan.

ALLEN : BABS!